

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 239/2011-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. D., T., zastúpeného advokátom JUDr. A. G., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 a čl. 14 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám zaručeného v čl. 30 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prácu zaručeného v čl. 35 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 S 97/09 z 3. marca 2010 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo153/2010 z 8. februára 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. D. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. apríla 2011 doručená sťažnosť JUDr. J. D., T. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia

základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 12 a čl. 14 ústavy, ako aj základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám zaručeného v čl. 30 ústavy a základného práva na prácu zaručeného v čl. 35 ústavy rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 S 97/09 z 3. marca 2010 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Sžo 153/2010 z 8. februára 2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva mesta T. (ďalej len „mesto“) č. 13/09 z 25. februára 2009 sa 29. apríla 2009 uskutočnila voľba hlavného kontrolóra mesta, pričom predmetným uznesením mestské zastupiteľstvo mesta súčasne stanovilo, že kvalifikačným predpokladom na výkon funkcie hlavného kontrolóra mesta je aj ukončené vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa ekonomického, právnického smeru s ďalšími predpokladmi 5 rokov praxe v riadiacej, ekonomickej, právnickej, kontrolnej činnosti alebo vo verejnej správe. V predmetnom výberovom konaní na funkciu hlavného kontrolóra mesta zvíťazil sťažovateľ, pričom táto voľba bola osvedčená uznesením mestského zastupiteľstva mesta č. 33/09.

Následne proti uzneseniam mestského zastupiteľstva mesta č. 13/09 a č. 33/09 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Michalovce (ďalej len „prokuratúra“) 3. júla 2009 protest v zmysle § 26 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, pričom uznesením č. 65/09 mestské zastupiteľstvo mesta tomuto protestu prokuratúry nevyhovelo.

Vzhľadom na uvedené prokuratúra podala krajskému súdu 28. septembra 2009 žalobu o preskúmanie a následné zrušenie uznesení mestského zastupiteľstva mesta č. 13/09 z 25. februára 2009 a č. 33/09 z 29. apríla 2009 z dôvodu ich nezákonnosti, keďže podľa prokuratúry bol nimi porušený § 18 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), pretože kvalifikačné a ďalšie predpoklady na výkon funkcie hlavného kontrolóra obsiahnuté

v uznesení č. 13/09 boli stanovené nad rámec podmienok ustanovených v zákone, čím sa malo ďalším účastníkom znemožniť zúčastniť sa tejto voľby.

Krajský súd rozsudkom sp. zn. 7 S 97/2009 z 3. marca 2009 zrušil napadnuté uznesenia mestského zastupiteľstva mesta, pričom toto rozhodnutie bolo na základe odvolania mesta potvrdené aj rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžo 153/2010 z 8. februára 2011.

Sťažovateľ je toho názoru, že oba súdy sa nedostatočne vysporiadali s argumentáciou sťažovateľa, rozsudok najvyššieho súdu neobsahuje dostatočné zdôvodnenie v ňom prijatého právneho názoru, ako odvolací súd neodstránil vady konania súdu prvého stupňa, jeho odôvodnenie je nedostatočné, zmätočné, nie je zrejmé, ako najvyšší súd dospel k právnemu záveru uvedenému vo výroku konečného rozsudku.

Okrem uvedeného sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ nebol účastníkom prvostupňového konania vedeného Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn.: 7 S 97/2009 ani druhostupňového konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn.: 3 Sžo 153/2010, v dôsledku čoho nemal možnosť podať opravný prostriedok. Sťažovateľ tak nemal, a ani nemá k dispozícii iný súd, prostredníctvom ktorého by sa mohol domáhať ochrany svojich základných práv, ktoré boli porušené vydaním rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 S 97/2009 zo dňa 03. 03. 2010 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 3 Sžo 153/2010 zo dňa 08. 02. 2011.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 S 97/2009 zo dňa 03. 03. 2010 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 3 Sžo 153/2010 zo dňa 08. 02. 2011, bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd, v spojení s porušením zásady rovnosti a zákazu diskriminácie v zmysle článku 12 Ústavy Slovenskej republiky a v zmysle článku 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na prístup k voleným a iným verejným funkciám v zmysle čl. 30 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prácu v zmysle čl. 35 Ústavy Slovenskej republiky. Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 S 97/2009 zo dňa 03. 03. 2010 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 3 Sžo 153/2010 zo dňa 08. 02. 2010 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Košiciach a Najvyšší súd Slovenskej republiky sú povinní spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie výške 3 000 EUR.“

Sťažovateľ tiež navrhuje, aby ústavný súd vydal aj toto uznesenie:

„Krajský súd v Košiciach a Najvyšší súd Slovenskej republiky sú povinní do siedmich dní od doručenia tohto nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky nahradiť sťažovateľovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia.“

Okrem uvedeného sa sťažovateľ domáhal, aby ústavný súd vydal dočasne opatrenie, ktorým by odložil vykonateľnosť rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžo 153/2010 z 8. februára 2011, a súčasne, aby mestu uložil zdržať sa prijatia uznesenia, ktorým by vyhlásil voľbu hlavného kontrolóra mesta.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s porušením čl. 12 a čl. 14 dohovoru, ako aj základných práv zaručených v čl. 30 a čl. 35 ústavy napadnutými rozsudkami krajského súdu sp. zn. 7 S 97/09 z 3. marca 2009 a najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžo 153/2010 z 8. februára 2011, ktoré boli označenými súdmi vydané v rámci správneho súdnictva, t. j. v konaní podľa V. časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“).

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa prvej vety § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 250 ods. 6 OSP účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán podľa odseku 4.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o obecnom zriadení na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb rozhoduje pri prenesenom výkone štátnej správy obec, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o obecnom zriadení na obec možno zákonom preniesť niektoré úlohy štátnej správy, ak je ich plnenie týmto spôsobom racionálnejšie a efektívnejšie. S prenesením úloh na obec štát poskytne obci potrebné finančné a iné materiálne prostriedky.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o obecnom zriadení ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o obecnom zriadení samosprávu obce vykonávajú obyvatelia obce orgánmi obce, miestnym referendom, zhromaždením obyvateľov obce.

Podľa § 11 ods. 4 písm. j) zákona o obecnom zriadení obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené voliť a odvolávať hlavného kontrolóra obce (ďalej len "hlavný kontrolór"), určiť rozsah výkonu funkcie hlavného kontrolóra a jeho plat, schvaľovať odmenu hlavnému kontrolórovi.

Z citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že v konaní podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku správne súdy preskúmavajú nielen rozhodnutia

vydané v správnom konaní, ale aj iné ako v správnom konaní vydané rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 3 OSP), pričom pri súdnom prieskume postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy vydaného nie v správnom konaní je účastníkom takéhoto súdneho konania žalobca a žalovaný (prvá veta § 250 ods. 1 OSP).

V danom prípade boli predmetom prieskumu tak krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 S 97/09, ako aj najvyššieho súdu v napádanom konaní vedenom pod sp. zn. 3 Sžo 153/2010 rozhodnutia, resp. uznesenia mesta, ktoré boli prijaté mestským zastupiteľstvom mesta, a to v rámci výkonu jeho právomoci orgánu miestnej samosprávy pri výkone samosprávnej pôsobnosti obce v súlade so zákonom o obecnom zriadení.

Inými slovami, predmetom súdneho prieskumu v danom prípade nebolo rozhodnutie vydané mestom v správnom konaní, pretože v danom prípade nešlo o rozhodnutie vydané pri prenesenom výkone štátnej správy na obec, na ktoré konanie sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (§ 27 ods. 1 zákona o obecnom zriadení), ale v danom prípade išlo o výkon samosprávnej pôsobnosti obce na základe zmocnenia udeleného obci (v danom prípade mestu) priamo zákonom o obecnom zriadení.

Vzhľadom na uvedené závery účastníkmi súdneho konania podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku boli v danom prípade iba žalobca (prokuratúra) a žalovaný (mesto) bez možnosti vstupu do tohto konania ďalších osôb, napr. podľa druhej vety § 250 ods. 1 a podľa § 250 ods. 6 OSP, keďže, ako už bolo uvedené v danom prípade, sa prokurátor žalobou podanou podľa V. časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku nedomáhal prieskumu rozhodnutia vydaného v správnom konaní, ktorého účastníci by mohli byť aj účastníkmi súdneho konania, ale sa domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia vydaného nie v správnom konaní.

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ nebol účastníkom súdneho konania tak pred krajským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 7 S 97/09, ako ani pred najvyšším súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Sžo 153/2010, čo napokon v sťažnosti aj sám potvrdzuje, nemohlo v tomto súdnom konaní dôjsť ani k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

V uvedenej súvislosti ústavný súd konštatuje, že napadané rozhodnutia tak krajského súdu, ako aj najvyššieho súdu by mohli byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu iba v prípade sťažnosti podanej mestom podľa čl. 127a ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach orgánov územnej samosprávy proti neústavnému alebo nezákonnému rozhodnutiu alebo inému neústavnému alebo nezákonnému zásahu do vecí územnej samosprávy, ak o jej ochrane nerozhoduje iný súd.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napádaných rozhodnutí všeobecných súdov, ako aj rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia a o priznaní úhrady trov konania sú viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené bolo tiež bez právneho významu rozhodovať o návrhu sťažovateľa na vydanie dočasného opatrenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2011